

УДК 343.1 + 343.8
DOI 10.32782/2523-4269-2024-87-43-47

Пилипенко Дмитро Олексійович,

доктор юридичних наук, доцент,
завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін
факультету № 2

(Криворізький навчально-науковий інститут
Донецького державного університету внутрішніх справ, м. Кривий Ріг)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1299-6178>

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОСУДОВОЇ ПРОБАЦІЇ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Статтю присвячено аналізу актуальних питань реалізації досудової пробації в сучасних умовах. Наголошено на тому, що одним з актуальних й невіршених питань на даний час залишається визначення строку складання досудової доповіді відповідною ухвалою суду першої інстанції. Крім цього, в чинному кримінальному процесуальному законодавстві відсутній процесуальний механізм продовження строку складання досудової доповіді. У контексті цього також залишаються не вирішеними актуальні питання визначення повноважень суду та представника персоналу органу пробації щодо продовження строку складання досудової доповіді. В межах статті запропоновано авторський погляд щодо вирішення вказаних актуальних питань та запропоновано внесення відповідних нормативних коректувань до чинного Кримінального процесуального кодексу України. Додатковим та не менш актуальним є питання визначення порядку участі обвинуваченого у процедурі складання досудової доповіді. Наголошено, що участь обвинуваченого в цій процедурі належить виключно до прав такої особи.

Ключові слова: кримінальний процес, кримінальне провадження, підготовче провадження, досудова пробація, суд, персонал органу пробації, обвинувачений, досудова доповідь.

Постановка проблеми. Із прийняттям у 2016 році Закону України «Про пробацію» в державі вперше в її історії на нормативному рівні було запроваджено інститут пробації, метою якого є забезпечення безпеки суспільства шляхом виправлення засуджених, запобігання вчиненню ними повторних кримінальних правопорушень та забезпечення суду інформацією, що характеризує обвинувачених, з метою прийняття судом рішення про міру їхньої відповідальності [1]. Одну з провідних ролей в досягненні зазначеної мети відіграє досудова пробація як один з видів пробації визначених у ст. 8 згаданого закону. Досудова пробація реалізується під час кримінального провадження та її міжгалузевий характер у тому числі регламентовано нормами Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України). Цей кодифікований нормативно-правовий акт визначає умови та порядок складання (підготовки) досудової доповіді під час підготовчого судового засідання. При цьому актуальними й невіршеними залишаються питання визначення умов та порядку процедури складання досудової доповіді. Ці питання, зокрема, стосуються строку складання досудової доповіді, а також специфіки правового статусу обвинуваченого та представника персоналу органу пробації під час складання досудової доповіді.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Питання, пов'язані з визначенням порядку реалізації досудової пробації досліджувалися такими науковцями, як Р.Л. Булашев, О.І. Богатирьова, В.І. Гранкіна, А.П. Гусак, В.С. Канцір, І.В. Кріцак, Л.І. Олефір, А.В. Рось, Н.Д. Слотвінська, О.В. Ткачова, О.Г. Шило та ін. Попри значний внесок результатів наукових досліджень вказаних вчених у вирішення актуальних питань

досудової пробації вітчизняної сфери кримінальної юстиції, все ж окремі питання регламентації досудової пробації досі залишаються не вирішеними та потребують додаткового теоретичного аналізу.

Метою статті є аналіз актуальних питань реалізації досудової пробації у кримінальному процесі та висловлення авторських пропозицій щодо поліпшення умов й порядку складання (підготовки) досудової доповіді в кримінальному провадженні.

Виклад основного матеріалу. В умовах сьогодення важливість та значимість досудової пробації важко переоцінити, адже загальною метою пробації визначеною Радою Європи є внесення вкладу до справедливого карного правосуддя, а також в забезпечення безпеки суспільства шляхом попередження і скорочення злочинності [2]. Досудова пробація на відміну від інших видів пробації визначених у ст. 8 Закону України «Про пробацію» (далі – ЗУ «Про пробацію»), реалізується під час кримінального провадження, тому повноваження представників персоналу органу пробації із забезпечення суду формалізованою інформацією, яка характеризує обвинуваченого має суттєве значення для остаточного прийняття судом рішення про міру відповідальності цієї особи. О.В. Ткачова з цього приводу справедливо зазначає, що при досудовій пробації відбувається збір інформації про правопорушника з метою надання допомоги суду у визначенні найбільш ефективного для даної особи виду покарання (позбавлення волі чи іншого альтернативного покарання) на основі прогнозу подальшої поведінки особи та можливості її виправлення у в'язниці чи на волі. Підготовлений службою пробації висновок сприяє суду у винесенні правильного і справедливого вироку, а надалі

допоможе офіцерові пробації у його роботі з виправлення злочинця [3, с. 70].

Одним з актуальних питань досудової пробації, яке потребує додаткового аналізу є визначення строку підготовки досудової доповіді в межах кримінального провадження. Слід зазначити, що умови та порядок складання досудової доповіді визначаються ст.ст. 72¹ та 314¹ КПК України, а також наказом Міністерства юстиції України від 21.01.2017 № 200/5 «Про затвердження Порядку складання досудової доповіді» (далі – Порядок складання досудової доповіді) [4], [5]. Проте зазначені норми КПК України та відповідного наказу Мін'юсту не містять вказівки на процесуальний строк, що встановлюється судом для підготовки досудової доповіді. Необхідно зазначити, що це питання є доволі дискусійним серед науковців. Так І.В. Кріцак та А.В. Рось зазначають, що суди встановлюють мінімальні терміни для подання досудової доповіді, для уникнення затягування процесу, однак працівнику пробації інколи таких обмежених термінів не достатньо для збирання повної інформації про неповнолітнього обвинуваченого. В якості прикладу науковці наводять одну з ухвал Піщанського районного суду Вінницької області, в якій суд ухвалив складання досудової доповіді протягом дев'яти днів, три із яких були вихідними, що, на думку вчених, унеможливає якісну підготовку досудової доповіді [6, с. 141]. Р.Л. Булашев вказує, що окремі проблемні аспекти застосування нечітко встановленого порядку складання досудової доповіді виявляються і під час аналізу ухвал, розміщених у Єдиному державному реєстрі судових рішень. Так, часто суди у своїх ухвалях, доручаючи органу пробації скласти досудову доповідь, визначають занадто малі строки для здійснення такого доручення [7, с. 25]. З цього приводу В.С. Канцір та Н.Д. Слотвінська посилаючись на дані сайту «Пробація в Україні» зазначають, що станом на 01.09.2018, кількість отриманих ухвал суду уповноваженими органами з питань пробації, щодо складання досудової доповіді стосовно обвинувачених становить 23 576, серед яких кількість ухвал із вказаним терміном підготовки досудової доповіді менше 10 днів – 10 160, що у процентному співвідношенні складає 43%. Автори цілком слушно наголошують, що зазначений термін для складання досудової доповіді є недостатнім для забезпечення всіх вимог, що ставляться до такої, зокрема, для забезпечення передбаченого «Порядком складання досудової доповіді» її інформаційного наповнення [8, с. 94].

А.П. Гусак зазначає, що згідно зі статтею 319 КПК України після завершення підготовки до судового розгляду, суд постановляє ухвалу про призначення судового розгляду, який має бути призначений не пізніше 10 днів після постановлення ухвали про його призначення. Таким чином, законодавець відводить лише 10 днів на складання досудової доповіді [9, с. 255]. З такою позицією автора важко погодитися, оскільки дослівне тлумачення закону дозволяє дійти висновку, що вказаний строк у 10 днів у даному випадку жодним чином не стосується строків підготовки досудової доповіді. Так, відповідно до ст. 316 КПК України зазначений строк має безпосереднє відношення саме до стадії судового розгляду кримінального провадження, фактичний початок якої має бути призначений судом не пізніше десяти днів після постановлення відповідної ухвали. У свою чергу, процедура складання досудової доповіді та надання її до суду є частиною підготовчого судового засідання, тобто стадії, яка безпосередньо передує судовому розгляду, а отже, 10 денний строк визначений у ст. 316

КПК, жодним чином не стосується порядку підготовки досудової доповіді.

У цьому контексті доцільно наголосити, що чинний КПК України на даний час не визначає строки складання досудової доповіді, а тому часові межі підготовки цієї доповіді визначаються суддями за їх особистим внутрішнім переконанням. Така ситуація призводить до того, що строки, які визначають судді для підготовки досудової доповіді, на практиці можуть суттєво відрізнятися між собою. Діапазон визначених судом строків складання досудової доповіді, з моїх особистих спостережень, може варіюватися від строку менше ніж 10 днів до майже 50 днів. Загалом слід зазначити, що строк менше ніж 10 днів встановлюється судами у 20 – 30% ухвал щодо складання досудових доповідей. Так, за 5 місяців 2024 року на виконанні органів пробації перебувало 5328 ухвал судів щодо складання досудових доповідей стосовно обвинувачених, з яких 1262 ухвали (24%) зі строком підготовки досудових доповідей менше ніж 10 днів. Протягом 2023 року на виконанні органів пробації перебувало 13932 таких ухвал, з яких 3939 ухвал (28%) зі строком підготовки досудових доповідей менше ніж 10 днів. Упродовж 2022 року на виконанні перебувало 11716 ухвал, з яких 3085 (26%) зі строком менше ніж 10 днів. Протягом 2021 року на виконанні перебувало 19097 ухвал, з яких 5263 (28%) зі строком менше ніж 10 днів [10].

Таким чином слід констатувати, що питома вага ухвал судів про складання досудових доповідей стосовно обвинувачених зі строком підготовки цих доповідей менше ніж 10 днів є доволі суттєвою із загальної кількості таких ухвал. Зазначений аспект реалізації досудової пробації в межах кримінального провадження являє собою актуальне питання яке потребує вирішення з боку законодавця.

Доцільно вказати, що відповідно до Порядку складання досудової доповіді, досудова доповідь повинна містити соціально-психологічну характеристику обвинуваченого, оцінку ризиків вчинення ним повторного кримінального правопорушення, висновок про можливість виправлення обвинуваченого без позбавлення або обмеження волі на певний строк з урахуванням доступних програм та послуг. Інформація про обвинуваченого від підприємств, установ, організацій або уповноважених ними органів, громадян, які можуть надати таку інформацію, одержується представником персоналу органу пробації шляхом направлення запитів [5]. Враховуючи специфіку змісту соціально-психологічної характеристики обвинуваченого, під час складання досудової доповіді, представники персоналу органів пробації надсилають запити щодо отримання інформації стосовно наявності фактів притягнення обвинуваченого до адміністративної та/або кримінальної відповідальності у минулому (управління інформаційно-аналітичної підтримки головних управлінь Національної поліції України); інформації щодо стану родинних стосунків обвинуваченого (центри соціальних служб, служби у справах дітей); дані щодо обліку обвинуваченого, як особи, яка незаконно вживає наркотичні засоби та/або психотропні речовини або зловживає алкоголем (спеціальні лікувально-профілактичні медичні заклади); інформацію, яка характеризує особу (місця працевлаштування, проживання, навчання, а також благодійні, релігійні організації (у випадку співпраці обвинуваченого з такими організаціями)).

Таким чином, отримання й обробка уповноваженими представниками персоналу органів пробації

інформації за вказаними запитами потребує значного часу, який є суттєво більшим за строк у 10 днів. Враховуючи практичні реалії й специфіку діяльності органів пробації, порядок й умови складання ними досудових доповідей, а також особистий досвід практичної діяльності у сфері виконання кримінальних покарань, на мій особистий погляд, строк складання досудових доповідей, який встановлюється у відповідних ухвалах судів має встановлюватись не меншим ніж 30 днів. Такий строк є необхідним та цілком достатнім у більшості випадків для складання досудових доповідей та надання їх до суду.

У контексті окресленої проблематики окремої уваги та вирішення з боку законодавця потребує питання продовження строку (надання додаткового терміну) для складання досудових доповідей уповноваженими представниками персоналу органів пробації. З цього питання А.П. Гусак слушно наголошує, що у КПК України не передбачено порядку продовження строку для складання досудової доповіді та відповідного права представника органу пробації заявляти клопотання про продовження строку складання досудової доповіді [9, с. 255]. Погоджуючись з цією позицією слід наголосити, що дійсно чинний КПК не містить норм, які регламентують порядок продовження строку для складання досудових доповідей. Разом з тим у п. 13 Порядку складання досудової доповіді зазначено наступне: У разі наявності або виникнення об'єктивних обставин, що унеможливають підготовку або своєчасне подання досудової доповіді, орган пробації невідкладно повідомляє про це суд з відповідним обґрунтуванням. Одночасно у повідомленні щодо наявності або виникненні об'єктивних обставин, що унеможливають своєчасне подання досудової доповіді, орган пробації звертається до суду щодо надання додаткового терміну для складання досудової доповіді [5]. Дослівне тлумачення цієї норми дозволяє дійти висновку, що з метою продовження строку підготовки досудової доповіді, уповноважений представник персоналу органу пробації звертається до суду з відповідним повідомленням, в якому міститься: 1) Інформація щодо наявності або виникненні об'єктивних обставин, які унеможливають своєчасне подання досудової доповіді; 2) Звернення щодо надання додаткового терміну для складання досудової доповіді.

Такий підхід авторів зазначеного Порядку складання досудової доповіді є вельми суперечливим та дисонує з положеннями інших нормативно-правових актів. Так, повноваження представника персоналу органу пробації щодо звернення до суду з приводу надання додаткового терміну (строку) для складання досудової доповіді не передбачені ЗУ «Про пробацію» та ст.ст. 72¹ (Представник персоналу органу пробації) та 314¹ (Складання досудової доповіді) КПК України. Попри це, в практичній сфері представники персоналу органів пробації доволі активно застосовують визначене Порядком складання досудової доповіді право звертатися до суду щодо надання додаткового терміну для складання досудової доповіді. При цьому відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру судових рішень, суди охоче розглядають такі звернення органів пробації та задовольняють клопотання щодо продовження строку для складання та подання досудової доповіді [11].

У цьому контексті слід схвально сприймати позиції суддів, які з порозумінням ставляться до об'єктивних реалій діяльності органів пробації та підготовки та подальшого подання ними до судів відповідних досу-

дових доповідей. Таким чином, попри те що чинний КПК не містить норм, які регламентують умови та порядок надання додаткового терміну (продовження строку) для складання досудової доповіді, суди першої інстанції та органи пробації все ж знаходять порозуміння у цьому питанні. Однак таку ситуацію не варто залишати без належного нормативного врегулювання та до чинного КПК мають бути запроваджені відповідні доповнення, які визначатимуть порядок продовження строку складання досудової доповіді. Для цього перш за все доцільно «синхронізувати» правовий статус представників персоналу органу пробації, які визначені у Порядку складання досудової доповіді та чинному КПК. Тому у ст. 72¹ КПК України до обов'язків представника персоналу органів пробації з невідкладного повідомлення суду про наявність або виникнення об'єктивних обставин, що унеможливають підготовку або своєчасне подання досудової доповіді, доцільно додати обов'язок звертатися до суду щодо надання додаткового терміну для складання досудової доповіді. Крім цього, до ст. 314¹ КПК України доцільно також додати норми, що визначатимуть строк складання досудової доповіді, який на моє особисте переконання має становити не менш ніж 30 днів, а також можливість продовження судом строку складання досудової доповіді за відповідним клопотанням представника персоналу органу пробації.

В межах досліджуваного питання додатково слід розглянути визначений у чинному КПК України порядок участі обвинуваченого у процедурі складання досудової доповіді, який на мій погляд є дещо неоднозначним. Так, з одного боку, законодавець визначає участь обвинуваченого в такій процедурі у межах «дискреції» та справедливо відносить до категорії прав обвинуваченого. Відповідно до п. 8 ч. 4 ст. 42 КПК України, обвинувачений має право брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення. З іншого боку, окремі аспекти участі обвинуваченого під час складання досудової доповіді мають характер «імперативу», оскільки згідно з п. 4 ч. 7 ст. 42 КПК України обвинувачений зобов'язаний надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді [4].

За таких умов, по-перше, виникає певна суперечлива ситуація щодо визначення характеру участі обвинуваченого у процедурі складання досудової доповіді. По-друге, визначення участі обвинуваченого у цій процедурі в межах обов'язку закономірно породжує питання щодо характеру та порядку притягнення обвинуваченого до відповідальності у випадку порушення ним обов'язку щодо надання достовірної інформації представнику персоналу органу пробації, необхідної для підготовки досудової доповіді?

На моє особисте переконання участь обвинуваченого у складанні досудової доповіді беззаперечно належить до прав обвинуваченого, а отже, факт надання будь-якої інформації представникам персоналу органу пробації, враховуючи достовірні дані, які є необхідними для підготовки досудової доповіді, цілком залежить від розсуду обвинуваченого. Таким чином п. 4 доцільно виключити із ч. 7 ст. 42 КПК України. Такий крок цілком відповідатиме логіці текстуального змісту не лише ст. 42 КПК України, ст. 9 ЗУ «Про пробацію», а також загальному

характеру процесуального статусу обвинуваченого як учасника кримінального провадження у контексті якого надання будь-якої інформації представникам органів державної влади є виключно правом особи, яка піддана кримінальному переслідуванню.

Висновки. Підсумовуючи вищенаведене слід зазначити, що визначений чинним законодавством порядок здійснення досудової пробації має певні нормативні прогалини, які потребують вирішення з боку законодавця. Актуальним на даний час залишається питання визначення й продовження судами першої інстанції строків складання досудової доповіді. Вирішення цього питання потребує кореляції нормативного формулювання правового статусу представників персоналу органу пробації визначених Порядком складання

досудової доповіді та нормами КПК України, а також надання додаткових повноважень суду з визначення й продовження строків складання досудової доповіді. Таким чином ст.ст. 72¹ та 314¹ КПК України потребують відповідних доповнень. Також не менш актуальним є питання розкриття сутності та порядку участі обвинувачених у процедурі складання досудової доповіді. Висловлено авторську позицію, що участь обвинуваченого у вказаній процедурі є виключно правом зазначеного учасника кримінального провадження, а отже, положення КПК, яке зобов'язує обвинуваченого надавати достовірну інформацію органу пробації під час підготовки досудової доповіді визначене у п. 4 ч. 7 ст. 42 КПК України, потребує виключення зі змісту цієї статті КПК України.

Список використаних джерел

1. Про пробацію : Закон України від 05.02.2015 р. № 160-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#n128> (дата звернення: 09.06.2024).
2. Правила Ради Європи про пробації : Рекомендація CM/Rec(2010)1 Комітету Міністрів від 20.01.2010 р. URL: <https://rm.coe.int/16806f4097> (дата звернення: 09.06.2024).
3. Ткачова О. В. Інститут пробації в Україні: історичний досвід і сучасний стан. Науковий вісник Херсонського державного університету, 2016. № 4. Т. 2. С. 68–71.
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення: 09.06.2024).
5. Про затвердження Порядку складання досудової доповіді : наказ Міністерства юстиції України від 27.01.2017 р. № 200/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-17#Text> (дата звернення: 09.06.2024).
6. Кріцак І. В., Рось А. В. Досудова доповідь як важлива складова інноваційного розвитку кримінальної юстиції. Вісник Кримінологічної асоціації України, 2023. № 3 (30). С. 136–155.
7. Булашев Р. Л. Досудова доповідь органу пробації. Теоретичні та практичні аспекти інституту пробації в Україні : матеріали міжнар. круглого столу, м. Київ, 22 черв. 2018 р. Київ : Національна академія прокуратури України, 2018. С. 23–26.
8. Канцір В. С., Слотвінська Н. Д. Досудова доповідь органу пробації у кримінальному судочинстві : європейські стандарти та проблеми їх імплементації у вітчизняне процесуальне законодавство. Європейські перспективи, 2019. № 1. С. 92–96.
9. Гусак А. П. Особливості складання досудової доповіді у кримінальному провадженні. Київський часопис права, 2021. № 4. С. 252–257.
10. Пробація України : офіційний веб-сайт. URL: <https://www.probation.gov.ua/> (дата звернення: 09.06.2024).
11. Єдиний державний реєстр судових рішень : офіційний веб-сайт. URL: <https://reestr.court.gov.ua/> (дата звернення: 09.06.2024).

References

1. Pro probatsiui [About probation] : Zakon Ukrainy vid 05.02.2015 r. № 160-VIII. (2015). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#n128> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].
2. Pravyla Rady Yevropy pro probatsii [Council of Europe Probation Rules] : Rekomendatsiia CM/Rec(2010)1 Komitetu Ministriv vid 20.01.2010 r. Retrieved from: <https://rm.coe.int/16806f4097> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].
3. Tkachova, O.V. (2016). Instytut probatsii v Ukraini: istorychnyi dosvid i suchasnyi stan [Institute of probation in Ukraine: historical experience and current state]. *Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu*, 4, T. 2, 68–71 [in Ukrainian].
4. Kryminalnyi protsesualnyi kodeks Ukrainy [Criminal Procedure Code of Ukraine] : Zakon Ukrainy vid 13.04.2012 r. № 4651-VI. (2012). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].
5. Pro zatverdzhennia Poriadku skladennia dosudovoi dopovidi [On approval of the Procedure for drawing up a pre-trial report] : nakaz Ministerstva yustytzii Ukrainy vid 27.01.2017 r. № 200/5. (2017). Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0121-17#Text> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].
6. Kritsak, I.V., & Ros, A.V. (2023). Dosudova dopovid yak vazhlyva skladova innovatsiinoho rozvytku kryminalnoi yustytzii [Pretrial report as an important component of innovative development of criminal justice]. *Visnyk Kryminolohichnoi asotsiatsii Ukrainy*, 3 (30), 136–155 [in Ukrainian].
7. Bulashev, R. L. (2018). Dosudova dopovid orhanu probatsii. Teoretychni ta praktychni aspekty instytutu probatsii v Ukraini [Pretrial report of the probation authority]. Proceeding from round table. *Mizhnarodnyi kruhlyi stil «Teoretychni ta praktychni aspekty instytutu probatsii v Ukraini» – International round table «Theoretical and practical aspects of the institution of probation in Ukraine»* (pp. 23–26). Kyiv : Natsionalna akademiia prokuratury Ukrainy [in Ukrainian].
8. Kantsir, V.S., & Slotvinska, N.D. (2019). Dosudova dopovid orhanu probatsii u kryminalnomu sudochynstvi : yevropeiskii standarty ta problemy yikh implementatsii u vitchyzniane protsesualne zakonodavstvo [Pretrial report of the probation authority in criminal proceedings : European standards and problems of their implementation in domestic procedural legislation]. *Yevropeiskii perspektivy*, 1, 92–96 [in Ukrainian].

9. Husak, A.P. (2021). Osoblyvosti skladannia dosudovoi dopovidi u kryriminalnomu provadzhenni [Peculiarities of drafting a pretrial report in criminal proceedings]. *Kyivskiy chasopys prava*, 4, 252–257 [in Ukrainian].
10. Probatsiia Ukrainy : ofitsiyni veb-sait [Probation of Ukraine : official website]. *probation.gov.ua*. Retrieved from <https://www.probation.gov.ua/> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].
11. Yedyni derzhavnyi reiestr sudovykh rishen : ofitsiyni veb-sait [Unified state register of court decisions : official website]. *reyestr.court.gov.ua*. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/> (data zvernennia: 09.06.2024) [in Ukrainian].

Pylypenko Dmytro,

Doctor of Law, Associate Professor,
Head of the Department of Criminal Law Disciplines of the Faculty No. 2
(Kryvyi Rih Educational and Scientific Institute
Donetsk State University of Internal Affairs, Kryvyi Rih)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1299-6178>

CURRENT ISSUES OF PRE-TRIAL PROBATION IN MODERN CONDITIONS

The article is devoted to the analysis of actual issues of the implementation of pre-trial probation in modern conditions. It was emphasized that one of the urgent and unresolved issues at the moment remains the determination of the deadline for the preparation of the pre-trial report by the corresponding decision of the court of first instance. This aspect of the practical sphere is not regulated by the current legislation of Ukraine. At present, the courts of first instance set the term according to the judges' own, internal conviction. In almost a third of the relevant court decisions, the term for preparing a pre-trial report is less than ten days. Such a term is objectively insufficient for the proper preparation of a pre-trial report. Therefore, the specified problem needs to be solved by introducing a norm into the current Criminal Procedure Code of Ukraine, which provides for a period of thirty days for the preparation of a pre-trial report. The author's position is expressed that such a term is necessary and sufficient for the proper preparation and presentation of a pre-trial report to the court by a representative of the staff of the probation authority. In addition, there is no procedural mechanism for extending the deadline for preparing a pre-trial report in the current criminal procedural legislation. In this context, the urgent issues of determining the powers of the court and the representative of the staff of the probation body regarding the extension of the deadline for preparing the pre-trial report also remain unresolved. Within the scope of the article, the author's point of view on the solution of the specified topical issues is proposed and the introduction of appropriate normative adjustments to the current Criminal Procedure Code of Ukraine is proposed. Additional and no less relevant is the question of determining the order of the accused's participation in the procedure of drawing up a pre-trial report. It is emphasized that the participation of the accused in this procedure belongs exclusively to the rights of such a person. For this purpose, it is proposed to delete from the current Criminal Procedure Code of Ukraine the norm that obliges the accused person to participate in the preparation of the pre-trial report.

Key words: criminal process, criminal proceedings, preparatory proceedings, pre-trial probation, court, personnel of the probation body, the accused person, pre-trial report.

Надіслано до редколегії 12.06.2024